

21-10-2009

Πως οραματίζεται ο “Καποδίστριας 2” τη Φθιώτιδα Ελπίδες και κίνδυνοι ...

*Με αφορμή τη δημόσια διαβούλευση της πρότασης του Ι.Τ.Α.
(Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης)*

Εδώ και 2 εβδομάδες έχει ξεκινήσει ο χορός των συζητήσεων και των προτάσεων για την συνένωση των Δήμων. Παράλληλα ακούγονται και συζητήσεις για υποψηφιότητες τόσο σε τοπικό όσο και περιφερειακό επίπεδο. Ωραία όλα αυτά, νέες θέσεις για κάποιους, προβληματισμός για κάποιους άλλους (θα εμπλακούν, θα φύγουν, θα μετακομίσουν;), αλλά αυτό είναι το ζητούμενο την προκειμένη περίπτωση;

Αν η πρόταση για «ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση» έχει ως μοναδικό στόχο το διευρυμένο χωρικά και ενισχυμένο πληθυσμιακά νέο δήμο, τότε η αρνητική εμπειρία του προγράμματος «Ι. Καποδίστριας» συνηγορεί αναντίρρητα σε μια πιθανή αποτυχία των επιχειρούμενων συνενώσεων, ανάλογη με εκείνη του 1997. Οι νέοι δήμοι που θα δημιουργηθούν, για να είναι ισχυροί και αποτελεσματικοί, προϋποθέτουν **νέα δομή διοίκησης και νέες λειτουργίες, με συγκροτημένο επιτελείο και αποκεντρωμένη δομή** για την αποτελεσματικότερη ικανοποίηση των καθημερινών αναγκών στις τοπικές κοινωνίες.

Μοναδική προϋπόθεση, για να ασκήσουν οι νέοι Ο.Τ.Α. όλες εκείνες τις αρμοδιότητες που έχουν οι δήμοι σε ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπως της Δανίας, Σουηδίας, Αυστρίας, Γερμανίας κ.λπ., δεν είναι μόνον ο πληθυσμός και η έκτασή τους, αλλά πάνω απ’ όλα είναι οι πόροι, η υποδομή και το επαρκές ανθρώπινο δυναμικό.

Από την άλλη, όμως χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είναι μόνο διοικητικός μηχανισμός. Είναι και παραμένει σένα βαθμό ο πλησιέστερος προς τον πολίτη δημοκρατικός αντιπροσωπευτικός θεσμός. Και αυτή η άμεση σχέση πολίτη-κατοίκου με τη δημοτική αρχή πρέπει να διασφαλιστεί στο νέο αυτοδιοικητικό μοντέλο.

Κωνσταντίνος Μιχαλίσης